

வெளியிழை

க. தன்காசலம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வெள்ளியு

க. தங்காசலம்

தேசிய கலை இலக்கியம் பேரவை

தூர்யமயர்	:	வெளிப்பு
மதிப்பு	:	மே, 2002
வெளியீடு	:	தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை
அச்சிட்டோர்	:	கொளரி அஷ்சகம்
விதிவியாகம்		சவுத் ஏசியன் புக்ஸ், வசந்தம் (பிரைவேர்) லிமிடெட், 47, மூன்றாம் மாடு, கொழும்பு மத்திய சந்தைக் கூட்டுத்தொகுதி, கொழும்பு -11. தொலைபேசி : 335844.
கிடைவாரா. 100/-		

Title	:	Velippu
Edition	:	May, 2002
Publishers	:	Deshiya Kalai Ilakkiyap Peravai
Printers	:	Gowry Printers
Diustributors	:	South Asian Books, Vasantham (Pvt) Ltd, No. 44, 3rd Floor, C.C.S.M. Complex, Colombo -11. Tel : 335844
ISBN No	:	955-8637-02-5
Price:	Rs. 100/-	

‘தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை’யின் பணிகளில் இடையநாத ஊக்கங்கொண்டு உழைத்து வருகிறவர்களிலே க. தணிகாசலம் அவர்கள் பிரதானமானவர். பேரவை வெளியீட்டு வரும் ‘தாயகம்’ சஞ்சிகையின் உயிர் நாடியாய் விளங்குகிறவர் அவர்தான். தாயகத்தினைத் தொடர்ந்து வாசிக்கிறவர்கள் கூட, தணிகரின் கவிதை ஈடுபாட்டையும் கவிதை முயற்சிகளையும் பற்றி முழுமையாக அறியாமல் இருக்கக் கூடும். அவர் காலத்துக் காலம் பலவேறு புனைபெயர்களில் எழுதி வருவதும் இதற்கு ஒரு காரணம் ஆகலாம். வேறும் ஒரு காரணம் உண்டு. அவர் காரியவாதி; விளம்பரத்திலும் சிலுசிலுப்புகளிலும் அக்கறை கொள்ளாதவர். தம்மை முதன்மைப்படுத்துவதைக் காட்டிலும், தமக்குப் பிரியான கருத்தியலின்பாலும் கொள்கையின்பாலும் பற்றியுதி கொண்டு பணிகளில் முனைவதிலே தான் அவருடைய நாட்டம் பதிந்துள்ளது.

தணிகரின் கவிதைகளைக் கொண்ட இந்தத் தொகுதி உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறும் இந்த வேளையிலே, அவர்நடைய ஆளுமை பற்றி நினைத்தப் பார்க்கிறோம். அவர் இற்றான கவிலூக்கமான எழுநிபார்ணாரா என்ற வியப்பும் இலேசாக ஏற்றுகின்றாரா எழுநாம், வொயிப் பியா மாலையும் பாராட்டுக்களையும் ஏற்று அர்க்கும் ஒருவரின் முயல்வேங்கள் அல்ல, இப்பாரமுது தொகுதியாகியின்ன இருந்து காவிரியைகள். மேலோட்டமான சலசலப்புகளுக்கு அப்பால், தீவிரமான இயக்கி உயிர்கள் சில, இந்தப் படைப்புகளின் உயிரிலையாய் விளங்குகின்றன. அந்த உறுதிகள் யாவை? அவற்றை நாம் இனங்களின்டு கொள்ள வேண்டும். அதுதான் முக்கியம்.

தணிகாசலம் கவிதைகளின் உயிரோட்டத்தினை அவருடைய எழுத்துக்களினுடோக காண்பதே சரியான வழிமுறை ஆகும். 1975 தொடக்கம் மிக அண்மைக்காலம் வரையிலான காலப்பகுதியினைத் தமுகி நிற்கும் இந்த ஆக்கங்களில் ஊடுருவி நிற்கும் பண்புகளிற் பிரதானமானவை பின்வருமாறு :-

- (அ) காலப் பெயர்ச்சியினது ஓட்டங்களின் கவுடுகளைப் பதிவு செய்திருத்தல்;
- (ஆ) மக்களின் குறிப்பாக உழைக்கும் மக்களின் நலன் பற்றிய ஊன்றிய அவதானிப்பு;
- (இ) உடனியற் குழலின் இன்ப துன்பங்கள் மீதான அக்கறை;
- (ஈ) ஒடுக்கலுக்கும் சரண்டலுக்கும் உள்ளாகி உழலும் மாந்தர்கள் யாவரும் ஒருங்கு திரள்க்கூடியவர்கள், திரட்டப்பட வேண்டியவர்கள் என்னும் எண்ணத்துணிவு;
- (உ) மேலாதிக்க அடாத்துகளுக்கு எதிரான விழிப்பினைத் தூண்டும் தணியாத ஆவல்;
- (ஹ) மாறுபட்டும் வேறுபட்டும் தொடர்ந்தியங்கும் உலக வரலாறு பற்றிய தெரிந்துணர்வு;

தொகுதியில் முதலாவதாய் இடம்பெறுவது, ‘வெறும் பேனா வீர்கள்’ பற்றியதொரு விமர்சனம், ‘உதிரிகளாய் நிற்கும் உங்கள்/தனிமனித் திட்டுகளால்/ வெட்டு குத்து என்று/வெறும் வாய்ச் சவடால்களால்/விடுதலை கிட்டாது... மக்களிடம் போங்கள் ... கண்ணோட்டம் தெளிவு வரும்/காலத்தை மாற்றுகின்று/ கவிதைக்கும் ஊற்று வரும்/என்று பேசும் இந்த வாசகம், ஒரு வகையிலே கவிஞரின் கருத்தியற் பிரகடனமாகவும் அமைந்துவிடுகிறது.

உடைமையாளருக்கும் உடல்உழைப்பாளிகளுக்கும் இடையில் உள்ள இடைவெளியை உணர்த்துவதற்கு, ஒரு சிறு காட்சியை அமைத்துக் காட்டுகிறார், கவிஞர் எப்படி?

‘கொட்டில் பிடிக்கி/எமைக் குடியெழுப்பி/தெருவில் விட அரசபடையோடு/ வருகின்றார்/உடையாரின் வழித்தோன்றல்’.

இப்படிப்பட்ட காட்சித் துணுக்குகளைக் கொண்டே, எத்தனையோ சங்கதிகளைச் சொல்லிக் காரியங்களைச் சாதிப்பதுதானே, கவிதைக் கலைக்கே உரிய சுருக்கமுத்துச் குத்திர உத்தி!

‘உடையாரின் வழித்தோன்றல் செய்யும் அதே திருப்பணிதான், ஆசியாவின் வயல்கள் எல்லாவற்றிலும், அபிரிக்க தங்கச் சுரங்கங்களிலும், அமெரிக்க எண்ணெய் வயல்களிலும் நடந்தேறுகின்றன’ என்ற அகண்டமான பரந்த தரிசனத்தைக் கவிஞர் நமக்குக் காட்டுகிறார். ஓன்றிலிருந்து பலவுக்கும், சிறப்பிலிருந்து பொதுவுக்கும் வளர்ந்து பெருகும் விரி சிந்தனை, கவிதைப்பாக்கிலே துலக்கம் பெறுகிறது. ‘எனது உறவுகள் விசாலமானவை தான்’ என்னும் தெளிவு கைக்கூகிறது. சொற்கலையின் உள்ளாற்றலால் நேரும் உணர்வு வெளிப்பு இது. இன, மத, மொழி அடையாளங்களுடனே, தேச வரம்பெல்லைகளின் உள்ளே இவ்விதமான உணர்வு வெளிப்பு மட்டுப்பட்டு நிற்பதல்ல.

‘சாதி, இன, மத, நிறத்தை/ சாட்டாக/ வைத்தொருவன்/சகமனிதன் மிதேறி/சவாரி விடுவதனை/சா வரிநும்/ நாம் ஏற்கோம்’ என்று சபதம் போடும் மன்பாளன்மையையும் உணர்வு வலுவையும் ஊட்ட முந்துகிற பண்டுதான், தணிகர் கவிதைகளின் தாற்பரியம்.

கவிஞர்கள் தம் படைப்புத் தொழிலுக்குத் துணையாகச் சிற்சில மரபுக்கறுகளைக் கையாள வேண்டியவர்களாயும் உள்ளனர். சிலர் சிறியதொரு மரபு வட்டத்திலுள்ளே தம்மைச் சிறைப்படுத்திக் கொள்வதும் உண்டு. ஆனால், தணிகர் போன்ற பொதுமை நோக்குக் கொண்டவர்கள், தம் கலை நோக்கத்துக்குத் துணை போகும் அழற்றலுள்ள எத்தகைய மரபுக்கறுகளையும் எடுத்தாளத் தயங்குவதில்லை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, ‘மீப்ர் நீனே’ என்னும் கவிதையினைப் பார்க்கலாம்.

இக்கவிதையில், கிரிஸ்தவ மதபோதனையின் குரலும் சுருதியும், தொனியும், சொல் வழக்குகளும், வாக்கிய அமைப்புகளும் கையாளப்பட்டுள்ளன. வருத்தப்படுதல், பாரம் சமத்தல், இளைப்பாறுதல் சத்தியத்தின் பாதுகாவல், பாபக் கறையைக் கழுவதல், பரலோக சாம்ராஜ்யத்தைக் கட்டுதல், சிலுவையில் மரித்தல், சாவுக்குச் சாட்சியம், பலிக்களம், அசுத்த ஆவிகள், வாக்குத் தத்தம், முதுகளில் மரணச் சிலுவையிள் - இந்த தொடர்கள் எல்லாம், மதபோதனைகளின் வாசனை வீசும் தன்மையினை உடையன. ஆனால், கவிதையில் நிகழ்வது மதச்சார்பானதொரு பிரசங்கம் அல்ல. முறையிலும் உலகியல் சார்ந்த சங்கதிகள் பற்றியதொரு குறிப்புனர்த்தல் மாத்திரமே. வெளிப்படையான ஒரு மட்டத்திலே ஒரு தொனியையும், உள்ளார்ந்த சாராமச் மட்டத்திலே ஒரு தொனியையும் குறிப்பால் உணர்த்தும் இவ்வித உத்தி நயந்து சுவைக்கத்தக்கது. இதனால் எழும் கலை நுணுக்க உணர்வாற்றல் வலிமை வாய்ந்தது. மதச்சார்பின் உள்ளேயோசையுடன் ஒப்புநோக்கியும் வேற்றுமை கண்டும் நினைந்து நினைந்து அனுபவிக்கத்தக்கது. எந்த எந்த உருமாற்றங்களினால் இவ்வித இரசவாதம் நேரிடுகின்றது என்று ஊன்றி நோக்கும் தோறும், அங்கு மறைந்து நின்று பின்னணியிற் செயற்படும் கலைச்சாதுரியத்தின் மீது, நம் மதிப்பு மென்மேலும் வளர்கிறது.

‘மீப்ர மரபு’ சார்ந்த மேற்படி கவிதையைப் படித்த கைப்போடு, ‘அதிகாரக் கனவுகள்’ என்ற 23ஆம் கவிதையையும் காண்போம். பூட்டனார் காலத்துப் பொல்லு இங்கு மையப் படிமாறிறது. பூட்டியின் பொல்லு இலேசானதல்ல அவர்காலத்திலே அந்த பொல்லுக்குப் போட்டிருந்த பூண் பொன்னால் ஆனது வேலைப்பாடு மிகுந்தது. அப்புவின் காலத்திலோ, பொற்பூண் ‘ஜம்பொன்பூண்’ ஆகிவிட்டது. அதுவது, பொன்னுக்குப் பதில், ஜம்பொன் என்று உபசாரமாகச் சொல்லப்படும் கலப்பு உலோகத்தால் ஆன பூண் ஆகிவிட்டது. அந்தப் பொல்லை ஒங்கியும் நீட்டியும் செய்த அதிகாரம் பற்றித்தான் இப்பொழுதும் ஆச்சியின் வாய் கதை கதையாய்ச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. பூட்டன் போல் முகமாம் கடைசிப் பேரனுக்கு அவன் பறிபோய் விட்ட பழங்காலத்தை மீட்டுத் தருவான் என்று ஒர் ஆசைக் கனவாம், ஆச்சிக்கு, ஆனால் நனவிலோ என்றால் அந்தக் கனவுக்கைதை திசைமாறிப் போய்விடுகிறது. ஆதிக்கங்களின் பாதிப்புகளால் அடிப்படை முகமிழந்த முத்த பேரன் அதிகாரத்தைக் கட்டவிழ்த்துதில்..... எல்லாமே கவிழ்ந்து கொட்டுன்று போய்விடுகின்றனவாம்.

‘உடையாரின் பொல்லு’ என்ற பழந்தொடர் காட்டும் படிமத்தை விருத்தி செய்து, இப்படியொரு புதிய கலைப்படைப்பைப் புனைந்து தருகிறார், தணிகர். ‘மீப்ர’ கவிதையில் வருவனவற்றை விட வித்தியாசமான பிரபுக்குல மரபுக் கறுகள் இங்கு படைப்பாக்கத் திரவியங்களாய் உதவுகின்றன.

இவை எல்லாவற்றையும் விட நாம் உற்றுக் கவனிக்க வேண்டியது - கண்கூடான தினசரிக் காட்சிப்பாடுமங்களை வைத்தே தாக்கவலுமிக்க கலைநயத்தை உருவாக்கிவிடும் அற்புதம். 20ஆம் கவிதையாய் இடம்பெறும்

‘எதிர்பார்ப்பு’ என்பதில், இந்த அற்புதம் தோன்றுகிறது. குடாநாட்டில் அடிக்கடி தலைகாட்டும் இடப்பெயர்வுக் காட்சிதான் இது. கால் முறிந்த வாங்கு, பின்னல் விட்ட கதிரை, பெட்டி, கடகம், சட்டி பாளைகள், கை குப்பும் கடைக்குட்டிக் குழந்தை எல்லாவற்றையும் ஏற்றிக்கொண்டு சிற்றுயர் ஒழுங்கைகளில் மாட்டு வண்டில்கள் நகர்கின்றன. தட்டியில் நிமிர்ந்த தடியைப் பிடித்தபடி, ஆட்ட அசைவுகளுக்கு ஈடுகொடுத்து, சாகசம் காட்டி எழுந்து நிற்கின்றான், சிறுவன் ஓருவன். இது வெறும் கற்பனை அல்ல. நேரிலே காணத்தக்க காட்சி ஒன்றின் செப்பமான விபரிப்பு.

ஆணால், இதுவே ஒரு நல்ல படிமச் சேர்மானமாயும் அமைந்து விடுகிறது. இங்குதான், வாழ்நிலைகளுடன் ஒட்டப்போகும் கவிஞரின் அனுபவ நெருக்கத்தினை நாம் உணர்ந்து கொள்ளுகிறோம்.

இப்படி ஒவ்வொரு கவிதையாகப் பார்த்துப் பார்த்துக் கொண்டே போகலாம் ஆணால், தனிகரின் கவிதைப் பாணி பற்றி நாம் அவதானிக்க வேண்டியவை, இப்படியான படிமவாக்கச் செழுமைகள் மாத்திரமல்ல. ஏனென்றால், அவர் ‘பாடிமங்களுக்காகவே பாடிமங்கள்’ என்ற கோட்டாட்டைக் கடைப்பிடிப்பவர் அல்ல. மாறுபட்டும் வேறுபட்டும் தொடரும் மனிதகுல வரலாறு-ஆய்சி ஆதிக்க வரலாறு-தனிச் சொத்துக் குவிப்பன் வரலாறு-இவை பற்றிய தெரிந்துணர்வு நம் கவிஞரின் வரிகள் தோறும், எழுத்துகள் தோறும், எப்படி எப்படி எல்லாம் வெளிப்படுகின்றன என்பதைச் சில எடுத்துக்காட்டுக்களின் துணைகொண்டு கண்டோம் இல்லாத பொல்லாத விசித்திருக்களை எல்லாம் பொருக்கிக் கோர்த்து, சோடனை பண்ணி, சப்றாத் திருவிழா நடத்தும் அலங்கார வினோடதரும் அல்ல; வான் முகிலிடையே மின்னிடும் கொட்டுக்களைக் கொண்ட, ஊமை நாடக குத்திரதாரியும் அல்ல. அப்படியானால் அவர் யார்?

தனிகர், தம்மைச் சூழவுள்ள மக்கள் திருநடன் கலந்து குலாவி உலாவி வரும் பழக்கமுள்ள, நெடுஞ்செழுகும் கூரிய பார்வையும் கொண்ட படைப்பாளி. அதனாலே தான், ஒடுக்கல்-சுரண்டல் என்பவற்றின் புதுப்புது மாறுவேடங்களையும் மாய வடிவங்களையும் இனங்கண்டு காட்டும் திறனை அவரிடம் நாம் பார்க்கிறோம்.

இன்று, உலகமயம், திறந்த சந்தை, நலன்புரி உதவிகள், நிவாரணக் கடன் என்ற “பெயர்களில் வல்லாதிக்க வணிக நோக்குக் கும்பல்களின் திருகுதாளங்கள் பள்ளாட்டுப் பெருந்திட்டங்களாகவும் நுண்குருத்திட்டங்களாகவும் புகுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றின் தொடர்பிலே, ‘எல்லாம் இலவசம்’, ‘ஏழைகள் வயிற்றில் அடி’ஆகிய தலைப்புகளில் வரும் கவிதைகள் இரண்டும் ஊன்றிய கவனிப்புக்கு உரியவை.

‘படியுங்கள்/ பாடத்திட்டங்கள்/தந்துள்ளோம்/ அதை மீறி/ ஏன்? எதற்கு? எப்படி?/என்று நீர்/நீரும் மனிதத் துயர்களுக்கு/வினா எழுப்பி விடை காண முயலாதீ’ என்றவாறு, கருத்துத் திணிப்புகள் பன்முக உத்திகளின் உதவியுடன் பரப்பாக மேற்கொள்ளப்படுவதைக் கவிஞர் இங்கு இரத்தினச் சுருக்கமாய்

உணர்த்தி வைக்கிறார். தடையற்ற பகுத்தறிவை மடக்கிக் கட்டுவதற்குத்தான் எத்தனை இலவச உதவிகள், பயிலமர்வுகள், இடத்தாட்டல்கள், பணிக்களங்கள்! ஒருவருக்கொருவர் செய்யும் உதவிகள், சுமுகமான கொடுக்கல்வாங்கல் என்பவற்றை மழுங்கத் தேய்த்து விடும் வணிக நோக்குப் பழக்கவழக்கங்கள், இன்று மிகவும் மும்முரமாக ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன.

கட்டுறவு, ஒத்துழைப்பு, கருத்தினக்கம் என்பவற்றை விட, கழுத்தறுப்பு நெறிகளும், வழிமறிப்பு முறைகளும், குழிபறிப்புக் குள்ளத்தனங்களுந்தான் உயர்த்திப்பிடிக்கப்படுகின்றன.

‘பாடத்தை மாறி/படிக்க முனைந்தீரேல்/பாசாலை கோயில் என்றும் / பாரபடசம் நாம் பார்க்கோம்/ குண்டுகளைப் போட்டு/கொழுத்தி தகர்த்திடுவோம்’- இப்படி எல்லாம் மிரட்டுகிறவர்களை நோக்கிப் பின் வருமாறு மக்கள் சார்பிலே முழுங்குகிறது, தனிகரின் கவிதைக் குரல்-

‘திருவோட்டில்’ உணவேந்தி/தின்றும் புத்தஜ/போரிஸ்லா அங்கு வாழ்வைப் போதித்தாரே/நீரோ/உலகெல்லாம் கை நீட்டி காச பெற்று/உயிர்க்கொலையை/ போர் வெறியை/வளர்க்கின்றீரே!’

மாறுபட்டும் வேறுபட்டும் தொடரும் மனிதகுல வரலாறு-ஆய்சி ஆதிக்க வரலாறு தனிச் சொத்துக் குவிப்பின் வரலாறு-இவைபற்றிய தெரிந்துணர்வு நம் கவிஞரின் வரிகள் தோறும், எழுத்துக்கள் தோறும், எப்படி எப்படி எல்லாம் வெளிப்படுகின்றன என்பதைச் சில எடுத்துக்காட்டுகளின் துணைகொண்டு கண்டோம்.

புத்தகம் முழுவதையும் நிதானமாய்ப் படித்து, அனுபவித்து நுகரும் கவிதைப் பிரியர்கள், இங்கு எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ள உருவ-உள்ளடக்கப் பணியில்புகளுக்கு மேலும் பல சான்றுகளைக் கண்டுகொள்வார்கள்.

தொகுத்து நோக்குகையில், சமூகப் பெறுமானமும் கலைப் பெறுமானமும் வாய்ந்த நல்லதோர் அறுவடையாய், ‘வெளிப்பு’ என்றும் இத்தாகுதி அமைகிறது.

நீர் வேலி தெற்கு,
நீர் வேலி.

இ. முருகையன்
28.05.2001.

பத்திரிகை

தோழர் க. தணிகாசலம் கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலத்துக்கு மேலாகத் தன் வாழ்வை பொதுவாழ்வில் பொதுவடைமைப் பண்ணையில் அர்ப்பணித்து வாழ்ந்து வருபவர்.

சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் நடைமுறையில் முரண்பாடு காணாதவர். தொழிலாளியாம் - விவசாயியாம் - எழுத்தாளராய் - பதிப்பாசிரியராய் - கதாசிரியராய் - கவிஞராய் - சமூகநலத் தொண்டராய் - அரசியல் தோழராய் தன் வாழ்வைப் பன்முகப்பணியில் பதித்துக் கொண்டவர்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் தோற்றுத்திலிருந்து இன்றுவரை அதன் செல்லேர்த்தியைத் தீர்மானித்துச் செயற்படுத்தும் முதன்மைச் சாரதி தணிகையர் ஆவர். புயலுக்கும்து மழைக்கும்து குறாவளிக்கும் ஒதுங்கி புலம் பெயர்ந்து வேற்றுத் தாவாரங்கள் தேடி ஓடாமல் யாழ்ப்பாணத்திலேயே நிமிர்ந்து நிற்பவர்.

1974 முதல் 'தாயகம்' கலை இலக்கிய சஞ்சி கையையாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இத்தனை இக்கட்டுக்கள் மத்தியிலும் வெளியிட்டுவரும் தோழர் தணிகாசலம் பேரினவாதத்துடன் விட்டுக்கொடுக்காத போராட்டம் நடந்திவரும் போராளியாக விளங்கும் அதே சமயம் தமிழ்தேசியத்தின் குறுந்தேசியக் குரலுக்குள் தன்னை உட்படுத்தாத் தகைமையாளர். என்றும் ஒடுக்கப்பட மக்கள் மத்தியிலேயே தனது இருப்பையும் உயிர்ப்பையும் தளராது பேணுபவர்.

தமிழ் மக்கள் மீதான சிங்களப் பேரினவாத ஒடுக்கலுக்கெதிராகவும் தனது சொந்தக் கிராமமான இருபாலையிலேயே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சமத்துவத்துக்கும் சனசமூக நிலையத்தில் சரிசீர் அந்தஸ்ததுக்குமாக சனையாது போராட வெற்றி கண்டவர். இதன்மூலம் தனது உறவினர்களினதும் ஊயவர்களினதும் பழிப்புக்கும் அவமதிப்புக்கும் ஆளாகக் கப்பட்டதுடன் ஆயுதப்படையின் அடாவடித்தனத்துக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டவர்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் வெளியிடாக ஏந்களுவே 'பிரம்பி', 'கதை முடியுமா?', ஆகிய இவரது இரு சிறுகதைத் தொகுதிகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தற்போது தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம் தொடர்பில் நாவல் ஒன்றும் எழுதி வருகிறார். அந்நால் அடுத்த வருடம் வெளிவரும் என எதிர்பார்க்கலாம். 'பெண் விடுதலையும் சமூக விடுதலையும்' என அண்மையில் அச்சாகிய நாவிலும் இவரது இரு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன. தஞ்சாவூரில் நடைபெற்ற தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக்காக 'பாரதியும் லாஷானும்;' என்ற ஒபியல் ஆய்வுக்கட்டுரை எழுதிய போதும் அங்கு செல்லாமையே அவரது போர்க்குணாம்சத்தை வெளிப்படுத்துவதாகும்.

தமிழ்த் தேசியம், இலங்கைத் தேசியம் (சிங்களத் தேசியம்) என்பவற்றுக்கும்பால் விரிந்த சிந்தனையுடன் பல்லினப்பாட்டுப் புதுமையை சிந்திக்கும் வண்ணம் செயற்படும் மக்கள் கவிஞரான தோழர் க. தணிகாசலம் பொதுவடைமைச் சித்தாந்தத்தின் சமகால சான்றாதாரமாக விளங்குகின்றார்.

இப்பதிப்புரை தணிகையரின் பார்வைக்குப்படாமல் வருவதன் காரணமா மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

அட்டைப்படம் வரைந்த கவிஞரும் ஓவியரும் பத்திரிகையாளரும் சட்டத்தரணியுள்ள இரா. சாகோபன் அவர்களுக்கும் கணனி வடிவமைத்த சோபனா, சிந்தியா ஆகியோருக்கும், இந்நாலை அச்சிட்டு வழங்கிய கெளரி அச்சகத்தினருக்கும், திரு. இராஜூட்டனும் அவர்களுக்கும் கவிதைகளை வெளியிட உற்சாகமுட்டி உதவி பல புரிந்த தோழர் சி.கா. செந்திவேல் அவர்களுக்கும் நல்லதொரு முன்னுரை வழங்கிய கவிஞர் இ. முருகையனுக்கும் எது நன்றிகள் நிற்பவர்.

கவிதை விமர்சனங்களை வரவேற்கிறோம்.

இல. 44இ 3-ம் மாடி

சோ. தேவராஜா
கொழும்புச் சந்தைக் கூட்டுத்தொகுதி தேசியகலை இலக்கியப் பேரவையின்
கொழும்பு - 11.

வெறும் பேனா வீரர்கள்

ஓடுக்கு முறைகளுக்கு
எதிராக
தமது வாழ்வை
அர்ப்பணித்தவர்களுக்கு

ஓ.. தூக்கு மரத்து
கொலையாளிகளே
ஏப்ரல் எழுபத்தொன்றில்
உங்களது நலன்களுக்காப்
எந்தனை பேர்களாது
கழுத்துக் கயிறுகளை
இழுத்து நெரித்தீர்கள்.

முதலாளித்துவத்தின்
முதிர்ந்தரச யந்தீரத்தின்
கருள்படிந்த பீடமதில்
பலிக்கடாவாய் கொடுத்திருகள்.

ஓ... சிறு முதலாளித்துவத்தின்
வெறும் பேனா வீரர்களே
இன்னுமா உங்களுக்கு
பாதை தெரியவில்லை?

உதிரிகளாய் நிற்கும் உங்கள்
தனிமனித திட்டுக்களால்
வெட்டுக் குத்து என்ற
வெறும் வாய்ச் சவடால்களால்
விடுதலை கிட்டாது.

விட்டுவிட்டு
மக்களிடம் போங்கள்
மக்களியக்கமதை
கட்டி எழுப்புங்கள்.

கண்ணோட்டம் தெளிவுவரும்
காலத்தை மாற்றுகின்ற
கவிதைக்கும் ஊற்று வரும்.

நாவாஹம் (2) - 1974.

மலர்கிறது தேசியம்

புது மலர்கள்

வாலிப்ரகள் நீங்கள்
வாழ்வின் வசந்தத்தில்
இருப்பவர்கள்.

காலை இளவெயிலின்
சாயலை ஒத்தவர்கள்.

பழைம் இருட்குகையினின்றும்
வெளிவந்த புது மலர்கள்
அறியாமை இருளக்கிறும்
பகுத்தறிவுச் சுட்ரொளிகள்.

புத்தம் புதுச் சிந்தனைகள்
ஏற்ற புதுத் தலைமுறைகள்.

வர்க்க சமூகத்தின்
கொடுமைகளை புரிந்து கொண்டு
வைரம் போல் நெஞ்சுறுதி பெற்று
தலை நிமிர்ந்து.

புத்தம் புது யுகத்தின்
விடிவுக்குப் போராடும்
பாட்டாளி வர்க்க
படையணியின்
வீரர்கள்.

உடையா வளவின்
ஓரத்தில்
ஒரு ஒதுக்கில்
ஒரு பிடி மண்ணுக்கும்
உரிமையற்று
ஒட்டியிருந்து
அவர் வாழ
உழைத்த பரம்பரையின்
உதிர்த்தில் வந்தவர் நாம்
ஒன்றுபட்டு நிற்கின்றோம்.

கொட்டில் பிடிங்கி
எமைக் குடியெழுப்பி
தெருவில் விட
அரசு படையோடு
வருகின்றார்
உடையாரின் வழித்தோன்றல்

மண்ணுக்கே உழைத்து
மாண்ட பரம்பரைக்கு
மண்ணிலை பற்று
மனதில் இறுகிறது

எங்கள் முகங்களில்
உதிரம் சிவக்கிறது
அந்த ஒளியில்
மலர்கிறது தேசியம்.

தபாகம் - 1975 ஜூ

தபாகம் - 1975 ஜூ

இந்த இரயில் பாதைகள்

ஆடையாய் முகில் முழும்
அழகு மலைச்சாரல்களை
ஊடறுத்து உள்ளுழைந்து
வளளந்து வளளந்தோடி
ஒடுகின்ற கங்கைகளின்
மேலாக மேலாக.

வடக்கிருந்து தெற்குவரை
விரிந்திருக்கும் பசுந்தரையில்
நேராக நேராக

நீண்டு நிமிரந்து வரும்
இந்த இரயில் பாதைகள்
இலங்கை மாதாவின்
தேகமெங்கும்
ஒடிப் பரந்திடும்
நாடி நரம்புகள்.

அரைநூற்றாண்டுகளாக
இந்த நரம்புகளினுடாகவே
அந்நியர்கள்
இவளது இரத்தத்தை
உறிஞ்சிக் குடித்தனர்

இதனால் இவனுக்கு
இப்பொழுதும் இடையிடையே
வலிப்பு வருகிறது.

அப்பொழுதெல்லாம்
இந்த நரம்புகளில்
இரத்த ஓட்டங்கள்
தடைப்படுகின்றன
வெடித்துச் சில வேளைகளில்
இரத்த நெடில் கூட
விசுகின்றது.

இந்த நாடியைப் பிடித்தே
தேசமாதாவின்
தேகநிலையை நாம்
தெரிந்து கொள்கிறோம்.

அந்நியர்கள்
இந்த மண்ணைவிட்டு
அகன்ற போதும்
உலகத்தின் தெருக்களிலே
இவளைக் காட்டி
இரந்து வாழும்
அவர்களது அடிவருடிகளே
அதிகாரத்தில்
இன்னும் இருக்கிறார்கள்.

தேசமாதா சுகப்படுவதை
இத்தேச விரோதிகள்
விரும்புவதில்லை.
இதனால்
பாதி உயிர் போய்விட்ட
இவளின்
மீதி உயிர் போகுமுன்னே
தேச புத்திரர்கள்
விழித்தெழு வேண்டும்

தலை நிமிரத்தி
ஒன்றுபட்டு
தளைகளை
தகர்க்க வேண்டும்.

அந்த இரவின் விடியல்களில்

ஆடுக்காற்றும் அறுதுபில் கொள்ளும்
அமைதியான நடு நிசி நேரம்
அசைவுகளின்றி ஊரே உறங்கும்
ஒசைகளில்லா இரவின் மொனம்
எங்கோ ஊர்ந்த வாகனம் நிற்க
எழுந்த பேரோசையில் எல்லாம் அதிர்ந்தது
இடியும் மின்னலும் தன்கதை தொடர்ந்தது
மஸூபுகார்களில் மறைந்து தெரிந்த
மங்கிய நிலவில் நாடகம் நடந்தது.

இரவுத் திரைகள் விலகிய விடியலில்
எலும்புகள் தசைகள் நரம்புகளாக
கதிரவன் ஓளியில் காட்சிகள் விரிந்தன.
கம்பிகள் இல்லாத தந்திகள் பரவின
தொடர்ந்து பல்லாண்டுகள் அரசு வளர்த்த
வெறிகள் எழுந்து தாண்டவமாடின.
ஏதுமறியா மனிதரின் தலைகள்
மளமளவென்று சரிந்தன மண்ணில்:
மறைந்து கிடந்த இனவெறி உணர்வுகள்
எழுந்து தீயாய் இலங்கையை ஏரித்தது.

கைதிக் கூண்டில் குதறிய உடல்கள்
குண்டுகள் பாய்ந்து சிதறிய தலைகள்
வீதிகள் தோறும் விழுந்த பினாங்கள்
வெந்து சாம்பலில் அழிந்த சுவடுகள்
மனித மலர்கள் கருகிய விடியல்கள்
மாறி ஓர்நாள் விடியல்கள் தோன்றும்
அந்த விடியலில் வானம் சிவக்கும்
அழுகு மலர்களாய் வையகம் பூக்கும்
மனிதன் மனிதனாய் மனிதனை மதிக்க
புதிய மனிதன் எழுந்து நடப்பான்.

தாயம் 7 - ஏப்ரல் 1984.

பணப் பேயின் ஆட்சி

உழைப்பாளர் உரமிழந்தார் - ஒன்றுபட்டு
புத்துலகை உருவாக்கும் திறமிழந்தா ரென்று
பிழைப்பான தத்துவத்தை உடைத்தெரிந்து
பறப்படா தோழா உன் பணிகளாற்ற.

உழைப்பாளர் சக்திதனை பிரித்து வைக்க
இனாங்கோரை இருந்திடில் தொடக்கி வைத்தார்
பணப் பேயின் ஆட்சிதனை நிலைமியுத்தி
படுருமிக்குள் எம் நார் கை ஈ தள்ளிவிட்டார்.

சிறுவர்கள் மாணவர்கள் இளைஞர் மீதும்
முதியோர்கள் பெண்களென்ற பேதுமின்றி
துப்பாக்கி பீரங்கி வேட்டுத் தீர்
தெருவெங்கும் மனிதவதை தொடரும் நாளேம்.

அந்நியரின் கைப்பாலை ஆட்சியாலே
இன்னுயிர்கள் இம்மண்ணில் வீழும் காட்சி
மண்ணதனை நேசிக்கும் மக்களொல்லாம்
மனம் வெந்து ஒன்றுபட்டால் மாழும் மாழும்.

விழித்தெழுடா தோழா உன் வீரமிங்கு
விளைத்துவிட்ட அதிசயங்கள் சீறிதா என்ன!
வையகத்தை வாழ வைக்கும் உனது சக்தி
வலுவிழுந்து விட்டதென எவரோ சொன்னார்.

மாளிலத்தின் தளையறுக்கும் மனித சக்தி
மாபெரிய உழைப்பாளர் சக்தியென்ற
மாக்ஸ் அளித்த தத்துவத்தின் ஓளியில் நின்று
மானுடத்தின் கீதமதை தொடர்ந்து பாடு.

பாழ் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழும் உந்தன்
நீள் பொறுமைக் கோரெல்லை இங்கு உண்டு
வெறுமைக்கா உன் வாழ்வு என்று கண்டாய்
சிறுமைகளுக் கெதிராக சினந்தே சீரு.

உழைப்பாளித் தோழா உன் கரங்களிங்கு
உயர்ந்துவிட்டால் விலங்கெல்லாம் தகர்ந்து போகும்
உழைப்போரை சுரண்டுகின்ற அழைப்புச் சாயும்
இனப்பகையும் சாதி மதப் பகையும் மாயும்.

தயங்கம் - 9 ஒக்டோபர் 1984 .

நாமிருக்கும் நாடு.. ..

தோட்டத்து பங்களாவில்
எனது தாயாருக்கு
தொட்டாட்டு வேலை
ஏற்றுற்றாற்றுக்களை
அறிய இளையத்தில்
முறையில் மாற்றுதன்
முடிந்து இழுமாற்றியில்...

கேட்ட பட்டங்கள்
“தோட்டக்காட்டான்
கள்ளத்தோணி
வடக்கத்தையான்”

பாட்டியிடம் போய்
பழைய கதை கேட்டேன்.

தஞ்சையிலிருந்து
தாம் வந்த கதை சொன்னாள்
சோழப் பேரரசின்
சேனைகளோடு வந்த
வீர காவியத்தையல்ல!

சோறுடைத்த நாட்டின்
சேரிகளிலிருந்து
சோற்றுக்கு வந்த
சோகக் கதை சொன்னாள்.

நாட்டுக்கே உழைத்தவரை
நாடற்றவர்களாய்
நட்டாற்றில் நிறுத்தி
இரு அரசும்
இலங்கையா?... இந்தியாவா?
என்ற போது...

இந்தியா சென்றவர்கள்
எழுதிய கடிதங்கள்
இங்கே இருந்திடலாம்
என்ற முடிவுதா
இங்கேயே நாமிருந்தோம்.

எழுபத்தேழில்
எழுந்தடித்த
இனவெறிப் புயலில்
வடக்கு நோக்கி
இடம் பெயர்ந்தும்
வாழ்க்கை நிலை
கஷ்டந்தான்.

இன்று...
காதோரம் தோட்டாக்கள்
உறுப்புச் செல்லும்
களத்தில் நின்று
எண்ணுகிறேன்.

பிறருழைப்பை பறிப்பதற்கு
புகழ்ச்சி கூறும்
பழங்கதைகள் இனிமேலும்
எமக்கு வேண்டாம்.

கட்டையான கறுப்பிருவ
அமைப்பைக் கொண்ட
கலப்பற்ற திராவிடர் நாம்
இருந்த போதும்

எனது நாடு
ஹரப்பாவோ
மொகஞ்சதாராவோ அல்ல.

கொழுந்தெடுத்த
பரம்பரையின்
உழைப்பினால் தான்
கொழும்பு நகர்
கட்டிடங்கள் உயர்ந்துகிறேன்

நம்முழைப்பால் நாடுயர்ந்து
நாமும் வாழும்
“நாமிருக்கும் நாடு
நமதென்பதற்றிந்தோம்”
நமதுரிமைப் போரினிலே
அணிதிரள்வோம்.

தொயகம் 10 - நவம்பர் 1984.

மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாப் போரில்
மனித வதை ஒன்றே தான் மன்னில் மிஞ்சம்
பெண்ணினத்தை பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாக்க
பார்த்து மனம் பதைக்கின்ற நிலையும் தோன்றும்.

உடலுயிற்கு உலையை வைக்கும் நிலையை மாற்று!
மக்களுக்கு எருதுகளாய் தலையைத் தாழ்த்தி
சேவை செய்யும் தத்துவத்தை தலையில் தூக்கு!

வித்தகங்கள் பேசி வீண் பொழுதைப் போக்கி
நித்திரையை விட்டெழாத நிலையை மாற்று
புற்றித்தலைத் தீட்டு ஒரு புதிய மார்க்கம்
நிர்ப்பாமாய் உண்டு அதை நீயே தேடு.

முயாள்ளை ஒரு கோடி பலம் கொண்டதென்ற
போட்டார்டின் உ. ரூபரியிலே நிமிஸ்நது நில்லு
ஏன்றும் இறந்து மன்னில் நாம் எழுந்தால்
எதிரி ஒரு புனையல்ல எவியென் நெண்ணு.

மக்களது சக்தியினை அணிதிரட்டும்
மார்க்கமதைக் கற்றுணர்ந்து செயலில் காட்டு
ஏய்ப்போர்க்கே இவ்வுலகம் என்றும் இல்லை
எழுதோழா எழு உந்தன் பங்கை ஆற்று.

தாயகம் 11-ம் 1985.

கொள்கை ஒரு கோடி பலம்

போராடும் சக்தி இன்று பிரிந்து நின்றால்
போர்க்களத்தில் வெற்றி எங்கு எம்மைச் சாரும்
துப்பாக்கித் துரைத்தனமே நாட்டிற் கூடும்
துரோகிகளின் பட்டியலே தொடர்ந்து நீஞும்.

கொள்கையிலே தடுமாறும் துப்பாக்கி குறிதவறும்
எமக்கெதிராய் எதிரிகளை உருவாக்கி அணிதிரட்டும்
புதைகுழியாய் எமது நிலம் ஆகும்
புத்துலகம் வெறும் கனவாய் போகும்

தத்துவத்தில் வழிதவறும் தலைமை இங்கு
தொடுக்கின்ற போர் முறைகள் தோல்வி காணும்
வித்தகங்கள் செய்வதனா விங்கு வீணில்
இரத்த வெள்ளம் மட்டுமிந்த மன்னிலுறும்.

இரத்தப் பூக்களே...

அந்தியரின் காலடிச் சுவடுகளால்
அழித்து மறைக்கப்பட்ட
எனது தேசத்தின் எல்லைகளை
தேடுகிறேன்.

அவனது கால்கள்
இந்த மண்ணை விட்டு
அகன்ற போதும்
அவன் பண்ணிய பாவங்களின்
பயன்களையே
இன்றும் நாம்
அறுவடை செய்கிறோம்.

அவனது அடிவருடிகளே
தொடர்ந்தும்
ஆட்சிக்கு வருவதால்
அவர்களது அடிச்சுவடுகள்
இன்னும் அழிக்கப்படவில்லை.

தேர்தல் சின்னங்களை
பார்த்துப் பார்த்து
தேசப் படத்தையே
நாம் மறந்து விட்டோம்.

தெருவோரத்துப் போஸ்டர்களில்
காலாய் அரையாய்
குறுகிப் போய்விட்ட
கற்பனைக் கோடுகளை
உறுதிப்படுத்த
ஒரு தியாக வேள்வியே
இங்கு தொடர்க்கைதயாகிறது.

கங்கைகள் பாயாது
காய்ந்து கிடக்கும்
எம் பூமித்தாயின்
தாக்குஷத் திருக்க
சொங்குநரி இம்மன்னில்
நூடா ராதூ ஸாரிகிறது...

வரலாற்றை தவறாக
பின்பார்த்த மனிதர்களால்
வாலிழந்த மனிதர்களின்
காலங்களுக்கு
நாம்
வலிந்து இழுக்கப்படுகிறோம்.

மாணவப் பருவத்தில்
இந்த மண்ணின் எல்லைகள்
எம் கண்களுக்கு
மறைக்கப்பட்டன.

உழைப்பாளிகளாக
எம் வயிற்றை
எம் உழைப்பால்
நிரப்ப முனைந்த போதுதான்
எமது உரிமைகளின்
எல்லைகளை
நாம் தெரிந்து கொண்டோம்.

வடக்கும் கிழக்கும்
மகாவலியும் மலைநாடும்
மட்டுமல்ல...
அழகான இத்தீவின்
கடற்கரைகள்
எல்லாமே எமது நிலம்

ஆய்...
இதுவே எம் தாய் திருநாடு.

இழந்து கொண்டிருக்கும்
எமது பிரதேசங்களை
பாதுகாக்க மட்டுமல்ல
எமது தேசத்து மண்ணில்
பதிந்து விட்ட
அந்நியச் சுவடுகளை
அழிக்கவும்
நாம் போராட வேண்டும்.

மரணங்களுக்காக
நாம் மனம் வருந்துகிறோம்
அதையும் விட
மனிதத்துவத்தின்
மரணத்துக்காகவே
எமது இதயங்கள்
பிழிந்தெடுக்கப்படுகின்றன.

எமது மண்ணின்
இந்த இரத்த வடுக்களை
அடியோடு அழிக்க
ஒரு சமுதாய விடியலுக்காக
மரணத்தை எதிர் நோக்கி
காத்திருக்கும்
இரத்தப் பூக்களோ...
இது விடியலின் ஆரம்பந்தான்
விழித்தெழுங்கள்.

தயாம் 12 - ஒக்ட 1985.

கொடுமைகள் நிறைந்த மண்ணில்

புள்ளினம் பாடப் புலர்ந்த பொழுதுகள்
மெல்ல மறைந்தன.
புத்தரின் அன்புத் தத்துவம் ஆனாம்
புளித் மண்ணிலே.
இரத்த வடுக்களும் எலும்புமே மிஞ்சின.
வெடியோலி கேட்டே
விடிந்தன பொழுதுகள்.

ஒரு சிலர் நலன்களை அய்
உறுதி செய்வதற்காய்
அரசு தன் குடிகளை
அழித்திடத் துணிந்தது.
அழுதச் சந்தையில்
மானுட உயிர்களை
அடகு வைத்தது.

உரிமையின் கீதம்

இறக்கை முளைத்த
இடியேற்றுப் பிழும்புகள்
ஊர்மனை எங்கும்
எட்டிப் பார்த்தன.

இரத்தமும் தசையும்
தேடி அலைந்து
எந்திரப் பறவைகள்
வானில் பறந்தன.

வீடுகள் எங்கும் குண்டுகள் விழுந்தன
ஒடுகள் சூரைகள் சிதுரிப் பறந்தன
மனித உயிர்கள் பெறுமதி இழந்ததால்
மரணமும் தனது மதிப்பை இழந்தது.

இரவின் கனவில்
அரற்றிய சிறுவர்கள்
விடிந்ததும் எழுந்து
துணிவுடன் நிமிரவர்.

அச்சுறுத்திய
குமலுக்கெதிராய்
ஆயுதங்கள்,
திடிகளைத் தூக்குவர்.

கொடுமைகள் பிழைந்த
மன்னில் மனிதர்கள்
கொள்கையில் தெளிந்து
கிளர்ந்து எழுவர்
விடியலை நோக்கி
விரைந்தே செல்வர்.

தோளின் வலுவால்
தொழில் பல ஆய்விரி
தேசங்கள் வாழ
தான் தேய்ந்த வர்க்கம்
துன்பச் சிலுவையை
பல நூற்றாண்டாய்
தலை மேல் சுமந்ததால்
தேயை தத்துவம்
மாக்சிசம்.

விதி வினைப் பயனை
மனித்த நுபர்களை
மஹாத்த மாயா
தத்துவமனைத்தையும்
தூக்கி ஏறிந்து
துயர் விலங்குடைத்த
அடிமைபின்
போர்க்குரல்.

உழைக்கும் மக்களின்
விடுதலை முச்சு
அடுத்தவர் உழைப்பை
பறித்திட எண்ணும்
அதிகார வர்க்கத்தை
சடும் நெருப்பு.

மானுட விடுதலை
பாடிடும் பறவைகள்
ஓயாது மீட்டும்
உரிமையின் கீதம்.

புதிய புமி

தயங்கம் 14 - பெப்ரவரி 1986.

விடியலைத் தேடும் வெண்புறாக்களே...

பூமிப் பந்தின்
பற்பல திசையிலும்
போரும் துயரும்
பரிசும் தொடர
ஏகாறி ழுசிபாங்களின்
கடிருப் பார்வைகள்
ஏனோ டார்க்கானா
வட்டமிருஷன்றுன்.

பலநூர்ராண்டாய்
பலவீன்ப் படிச்சிய
தேசத்தின் ஒ | ஸ்தங்களை
கூரிய சொன்ன அல்
கொத்திக் குதயும்
கொடுர நிகழ்வுகள்
மேலும் தொடர
அவர்களை சார்ந்து
வாழப் பழகிய
தேசத்து நரிகள்
துணைபோகின்றன.

நடசத்திர
யுத்த சன்னதராய்
நவீன அணுவாயுத
கோரப் பற்களுடன்
நரபலி தேடும்
இவர்களினால்
எருதுகளை மோத வைத்து
இரத்தத்தை நரி பருகும்
சாப்பின் கதையே
இன்னும் தொடர்கிறது.

மரணத்தின் முனகல்களே
தேசத்தின் மொழியாக
மனிதத்துவத்தை
இழந்து போய்விட்ட
வேட்டுவரின்
வெறியாட்டு நிகழ்வுகளே
தேசத்தின் கலாசாரமாக
உருமாறுகிறது.

இரசுத் வாடை வீசும்
இப்பலிச்சாங்களிலிருந்து
வசந்தகால மலர்களை
எதிரபார்க்க முடியாது.

பூனைகளே ஒன்றுபட்டு
அப்பத்தை உண்ணாவிட்டால்
ஏப்பமிடும் குரங்குகளுக்கே
எதிர்காலம் சொர்க்கமாகும்.

வேட்டுவர் விரித்த
வலைகளில் வீழ்ந்த
விடியலைத் தேடும்
வெண்புறாக்ககளே
விடுதலை வானில்
சிறகினை விரிக்க
வலைகளை அறுத்து
ஒன்றுபட்டெழுங்கள்.

தயார் 13 - ம௃ப்பு 1985.

பாரதிக்கு ஓர் கடிதம்

அன்பின் பாரதிக்கு,
ஆண்டுகள் பல அதனால்
அறியப் பல விடயம்
ஆவலாய் இருப்பாய்

உன் தேசத்து மக்களிலும்
மானுடத்தின் மீதும்
நீ கொண்ட நேசம்
மட்டற்றதுதான்.

உன் கனவுகளைக் கலைந்து
உணைக் கவலையில் ஆழந்த
நான் விரும்பவில்லை
ஆறாறும்
அஶ்சர்வத கவலையை
விட்டன் நீ.

உன் தேசம்
நீ கண்ட இந்தியா
அகண்ட இந்தியக்
கவலைக்காரர்களால்
கலைந்து கொண்டிருக்கிறது.

நீ தேசத்தின் ஒற்றுமைக்கு
கரங்களை நீட்டினாய்
இவர்களோ இன்று
துப்பாக்கிகளையே
நீட்டுகிறார்கள்.

தொடர்ந்தும் இவை நீண்டால்
துப்பாக்கி ரவைகளின்
தூரத்தால் தான்
தேசத்தின் எல்லைகள்
வரையப்படும்.

காலனித்துவம்
போட்டு வைத்த
சுருக்கு கயிறுகள்
காந்தியின் சுதந்திரத்தால்
அழுகப்படவில்லை.

கஞ்சி குடிக்க
வழிமறியா விட்டாலும்
கொக்கா கோலா
கனவுகளுக்காக
தேசத்தின் கதவுகள்
திறக்கப்பட்டுள்ளன.

பழமைக்கும் புதுமைக்கும்
பாலம் போட்டவன் நீ
உன் பாரதமோ
இன்னும் பழமைச் சேற்றில்
ஊறிக்கிடக்கிறது

அதனால் தான்
பாபர் மகுதி
இராமர் ஆலயமென
புதைகுழிகளையே
மீண்டும் மீண்டும்
தோண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அருகில் இருப்பதனால்
எமையும்
அச்சுறுத்துக்கூர்கள்
சீதயை சிறைவைத்த
குற்றத்துக்காகத் தானோ
அடிக்கடி நாங்கள்
தண்டிக்கப்படுகிறோம்

இராமர்கள்
அனுமார்களுடன் வந்து
எமது மண்ணை
எரியுடிச் சென்றார்கள்

உலகில் நீ
ஆகாவென வியந்த
புரட்சி அலை சுற்றோய்
அகிலத்தை ஆள
புதிய சார் எழுந்துள்ளான்.

கவலை விடு
கடைக்கண்ணால் தான்
அன்று காளி பார்த்தாள்
இன்று நம் காளிகளோ
நேராக பார்க்க
முனைகின்றார்கள்
உலகில் இனி
புரட்சி அலை ஓயாதையா

நீ ஒரு வேறாந்தி
ஆணாலும்
ஹர்மசு, தூபு பிழவுக்காக
அஶன் சார்த்தூபு, தேவ வில்லை
மாலூபு, தூபிஸ் தூபாக்களை
மண்ணில் அழுத்திடவே
மார்க்கம் கண்டாய்

கானகத்து பொந்திலல்ல
உன் கவிதை வரிகளுக்குள்
நீ வைத்த சிறு நெருப்பு
பற்றிப் படர்ந்து
பாரின் கொடுமைகளை
சுட்டெரித்து நீராக்கும்

தூங்கிக்கிடந்த தமிழர்களை
தட்டியெழுப்பி தயில் கலைத்தாய்
கொட்டு முரசறைந்து
குறிக்கோள்கள்
ஏற்க வைத்தாய்

அஞ்சி ஒடுங்கி
அடிமைகளாய் இருந்தவரை
வெஞ்சினம் கொண்டு
வீரர்களாய் எழ வைத்தாய்

சமுத்து மண்ணில்
இருப்பு இலை, எழுதுவதால்
உற்சாகம் தரும் செய்தி

உன் சுதந்திர தாகத்தை
இன்னும் உயிர்ப்போடு
பேணுகிறோம்
உன்னை நினைத்து நாம்
உறுதி பெறுகிறோம்

ஒடுக்கு முறையில்லா
உலகொன்றை
காணும் வரை
மறுக்க முயன்றாலும்
மறையாது உன் நினைவு

எழுதப் பல விடயம் உளது
இருந்தும்
கடித்ததை முடிக்கின்றேன்
காகிதத்திற்கு இங்கு தட்டுப்பாடு
வணக்கம் ஜயா.

தயாகம் 1993.

எங்கள் கொல்லைகளில்

எங்கள் கொல்லைகளில்
ஊர் மாடு மேய்ந்த
நிலை மாறி
இன்று
வடக்கன் மாடுகளே
வடிவாய் மேய்கிறது

எல்லைச் சண்டைக்கு
வேலி வெட்டி
விட்டதனால்
எந்தப் பயிருக்கும்
பாதுகாப்பு இல்லை இனி

எங்கள் எல்லைகளை
நாமே நிர்ணயித்து
எங்கள் பயிர்களை
நாங்கள் காக்கும் வரை
இந்த வரலானே
இம்மண்ணில்
இனித் தொடரும்.

வெறும் குரியோதயமா?

ஒரு திட்டமாற்றும்.

ஏகலைவனின் பெருவிரலை
புறித்தெடுத்த ஆளும் வர்க்கம்
எப்படி இன்று
சம கல்வி தருகிறது?

ஓ... இப்போதெல்லாம்
எப்படி ஆள்வது
என்பதை மட்டும்
அவர்கள் கற்றுத்தருவதில்லை

உலையும் சிலையும்

ஆள்வர்களுக்கு
எப்படி அடிபணிந்து
வாழ்வது என்பதே
அரசு கல்வியின்
அடித்தளமாகிறது

ஆட்சிகள் மாற
அரிச்கவடிகளும்
மாறுகின்றன
கல்விமான்கள் கூட
கரும்பலகைகளாகின்றன.

கலாசாலைச் சுவர்கள் கூட
சமுதாய உண்மைகளை
மறைக்கும்
தடையரண்களானால்
கருமிருட்டில் தான்
எமது சந்ததி
கண்ணயர்ந்து போகும்

அடி வயிற்றில்
பசி இருந்தாலும்
அதிகார வர்க்கம் தரும்
அரண்மனைக் கனவுகளில்லவா
நாம் மனம் லயித்துப் போகிறோம்

நானை விடியுமென்று
நாம் ஒவ்வொருவரும்
தூங்கிக் கிட்கக
சமுதாய விடியுலைஞன
வையும் மூரியோழுமா?

உலகத்து நாடுகளை
கரண்டி நன்றாய்
கொழுத்துவிட்ட
பினந்தினிலி
கழுகாய் மாறி

சுதந்திரமாய்
உலகத்தை
தன் கீழ் வைக்க
தேசத்தின் எல்லைகளை
காலால் கீறி

பல கோடி மக்களை
சுரச் சொன்டால் கொந்தி
குதறுகின்ற கோரத்தனம்
தொடர நாளும்

வியட்னாம் முதல்
பனாமா வரை
உலகத்து நாடுகளின்
சுதந்திரத்திற்கு
உலைவைத்து
வருவதனால்

முன்பே
சுதந்திர தேவிக்கு
பெரியதொரு
சிலைவைத்து விட்டார்கள்
அமெரிக்காவில்

புதிய புதி

தயங்கம் 1992

ஒடுக்குதலில்லா உலகுக் காய்

தன்னைப் போலவே
இன்னொரு மனிதனை
நேசித்தமைக்காய்
அன்றோரு மனிதன்
சிலுவையில் மாண்பான்.

ஏற்றத்தாழ்வுகள்
இல்லா உலகை
ஆக்கிடும் போரில்
நேற்றைய மனிதர்கள்
சாவினை ஏற்றனர் எனக்

வரலாறு தன் சீறகை
வேகமாய் அடித்தது
வான்பாடிகள்
உரக்கப் பாடின
விடியலின் கானங்கள்
எங்கும் எழுந்தன.

உழைப்பவர் வியர்வையில்
செழித்த இவ்வுலகம்
உரக்கம் கலைந்தது
கிழக்குச் சிவஞ்சநு
கீழ்மை இருந்தானம்
கிழிற்று எழுப்பாறு
காலைக் கதிரோளி.

புறியாதோர் வேதம்
எங்கும் எழுந்தது
பிழுலாமலை வாழ்த்தி
கவிஞர்கள் பாடினர்.

உழைப்பவர் தலைமையில்
அடிகள் எழுந்தன
உலகில் மானுடம்
உயிர்பெற்றெழுந்தது.

* * *

அடிமை விலங்குகள்
எங்கும் உடைந்திட
ஆதிக்க சக்திகள்
அல்லித் தீகைத்தன.

தன்னல் வெறிகளை
தட்டி யெழுப்பிடும்
தத்துவம் பற்பல
தேடிப் புனைந்தன.

பல் ஆயிரம் ஆண்டு
பழனமைய நினைவையாய்
பாய்ரி மீண்டும்
பலாம்பொன்னெழுந்தன.

புதுயுகக் கனவில்
அரந்திய சில பேர்
போர்வையை மீண்டும்
இழுத்து முடினர்.

நல்லதோர் உலகம்
நிமிரந்திடக் காணல்
நாய் வாலென அவர்
நம்பிக்கை இழுந்தனர்.

ஒடுக்குதல் இல்லா
உலகினை நோக்கி
உருள்வதே பூமியில்
மானுட வாழ்வு.

உண்மையின் இவ்வொளி
கண்டவர் இங்கு
உறுபணி செய்ய
உறுதிகள் கொண்டனர்.

புதிய புதி 1999.

உருவாக்கலாம்
இதயமுள்ள
மனிதர்களை உருவாக்க
அவதார புருஷர்களாலும்
இயலவில்லை.

அப்புனிதர்களின்
நாமத்தைச் சொல்லியே
அவர்களது அடியர்கள்
மனிதத் தலைகளை
அறுவடை செய்கிறார்கள்

இருட்டறையிலும்
நீதி தேவன்
இருந்தால்லவா
அவனை மீட்டு
வெளிச்சத்துக்கு
கொண்டு வர.

பட்டாப்பகலில்
பணக்கார வரக்கத்துக்கிழ
அவன் பாத பூஜை
செய்கிறான்.

சாதாரண
சட்டப் புத்தகங்கள் மீதும்
கனமான
துப்பாக்கிகளோ
இங்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

எமது வியர்வைகளுக்கும்
கண்ணிர் துளிகளுக்கும்
நியாயம் கேட்க
ஏஞ்சிய குருதியையும்
சிந்துவதைத் தவிர
எமக்கு
வேறு வழி?

தயங்க 1992

வேறு வழி

விலங்குத் தலைகளிலிருந்து
விடுபடத் துடிக்கும்
மானுடத்தின் முன்னால்
எத்தனை பெருமலைகள்.

மனங்களில் முலைத்த
வால்களை அப்பக்க
எத்தனை பெரிய
மனித முயற்சிகள்.

ஆதாரும் ஏவாறும் உண்ட
நச்சுக் கணிகளை விட
தனக்கென
சொத்தைச் சேர்த்த
முதல் மனிதன் செயலே
அனைத்துப் பாவங்களுக்கும்
அடித்தளமானது.

சுதந்திர
போட்டிச் சந்தையில்
இயந்திர மனிதர்களை

எனது உறவுகள்
விசாலமானவைதான்
ஆசியாவின்
வயல்களிலும்
ஆபிரிக்க தங்கச் சுரங்கங்களிலும்
அமெரிக்க
என்னென்ப வயல்களிலும்
எனக்கு உறவுகள் உண்டு.

ஆணாலும்
இந்த மண்ணில் தான்
எமது உரிமைகளின்
பதாகைகளை
எம்மால்
உயர்த்திப் பிடிக்க முடியும்.

சாதி, இன், மத, நிறத்தை
சாட்டாக
வைத்தொருவன்
சகமனிதன் மீதூறி
சவாரி விடுவதனை
சாவரினும்
நாம் ஏற்கோம்.

மண்ணில் உரிமை
மறுத்தோரை
எதிர்த்துமது
இன்னுபிரை
ஈந்தோரே
உங்கள் கல்லறையில்
எழுத விரும்புகிறேன்
“மானுடத்தின்
விடுதலைக்கு
நீர் மரித்தீர்”

தயங்க 1993.

உழைப்பாளியின் அஞ்சலி

ஆழக்குறியில்
மண்ணை அகற்றுகிறது
தூர் எறிகின்டோன்.
உடலின் தலைகள் குடேறி
வழியும் வியர்வை
அக்குழியில்
துளித் துளியாய்.

இரத்தமும் வியர்வையும்
ஆம், போரில் இறந்த
வீரர்களுக்காக
நான் புதைகுழி வெட்டுகிறேன்.

எனக்கும் இவர்க்கும்
ஏதோ ஒரு உறவு.

ரோமப் பேரரசின்
கொடுமைகளை எதிர்த்தே
அன்று நான்
பரலோக சாம்ராஜ்யத்தை
கட்ட நினைத்தேன்.

ஒடுக்கு முறைக்கு
உட்படும்
உம் போன்றவரை
விடுவிக்க முனைந்தே
சிலுவையில்
மரித்தேன்.

எனது சாவுக்கு
சாட்சியம் சொன்னவர்களே
இன்றும்
உங்களது
ராஜ்யபாங்களை
ஆளுகிறார்கள்.

பணக்காரரான அவர்களுக்கு
பரலோகத்தில்
இடமில்லை என்றேன்.
அவர்களோ
இந்த உலகையே
பங்கு போட்டுக்கொள்ள
சந்தைகளில்
போட்டியிடுகிறார்கள்.

ஆதிக்க வாதிகளின்
பலிக்களங்களிலிருந்து
எழும் அசுத்த ஆவிகள்
வான்துக்கு கூடாக
எங்கும் வலம் வருவதால்
அவைகளை
அடையாளம் காணும்படிக்கு
உங்களது அறிவுச்சுடர்களை
அணையாது
ஏற்றி வையுங்கள்.

மீட்பர் நீரே

வருந்தப்பட்டு
பாரம் கூம்பவர்களே
வாருந்தன்
நாம் இளைப்பாறும்
நேரம் இழுவல்ல,

சந்தியத்தின்
பாருநாவர்களே
ஒ ஸ்தாபிது
விழிப்பினால்தான்
உலகத்தின்
பாய்க் கணைகள்
கழுவப்படும்.

போட்களோ
 உண்மையாக்கும்
 பிரசார்களே
 உலகெங்கும்
 பெருகிவிட்டதால்
 உண்மைகளோ
 நீங்களே
 தேடிக் கண்டடையங்கள்,

எனது வார்த்தைகள் மீது
 வாக்குத் தத்தம் செய்து
 இவ்வைப்பகத்தை
 பரிபாலிப்பவர்களே.

உங்கள் முதுகுகளில்
 மரணச்சிலுவைகளை
 மேலும் மேலும்
 ஏற்றுகிறார்கள்.

இதனால்
 மீண்டும்
 டுமியின் மீது
 சமாதானர்க்கந்தால்ல
 பாட்டயற்றுபோ
 அனுப்ப வந்தேன்.

வரலாற்றை
 முன்தன்னும்
 வல்லமையுள்ள
 மீட்பர் நீரே.

எதிர்பார்ப்பு

ஆஸரவமற்று
 தூங்கிக் கிடந்த
 சிராமத்து மண்பாதைகளில்
 மீண்டும் நடம் பழித்தபடி
 மாட்டுவெண்டல்கள்
 உ. முடி பாட்பிரயங்கள்
 மனியு, உ. ருவங்கள்

இறுதிக் காலத்தில்
 இரவல் பெறாமல்
 தன் உடலை
 வளர்த்த
 பாட்டானார்
 செய்வித்த
 பழம் வாங்கு
 காலகள் முறிந்தபடி
 வண்டிலில்
 கவிழ்ந்து கிடக்கிறது.

பின்னல் விட்ட கதிரை
 பழம் பாய்
 பெட்டி கடகம்
 சட்டி பானைகள்
 அவைகளுக்கு நடுவே
 விரல் குப்பும்
 கடைக்குட்டியை

தாயகம் 32, 1995 ஆணி

ஒரு கையால் அணைத்தபடி
பிரிந்து வந்த
தன் கிராமத்தின்
அழகை ரசிக்கிறாள்.
முத்த பெண், பிரியா.

தட்டியில் நிமிர்ந்த
தடியைப் பிடித்தபடி
ஆட்ட அசைவுகளுக்கு
சடுகொடுத்து
சாகசம் காட்டி
எழுந்து நிற்கிறான்
அவள் தம்பி.

முன்பு ஒரு முறை
சென்று திரும்பிய போது
இப்படி எழுந்து நின்ற
முத்தவன் இன்று இல்லை.

கூலியைக் கூட்ட
பேரம் பேசியதில்
வண்டிக்காரரின்
முகத்தில் விழுந்த
முகச் சுருக்கம்
இன்னும் மறையாமல்
மாட்டுக்கு வீசும்
கம்பில் உறைய.

வண்டித் து தநுக்குள்
வழுக்கி விழும்
சக்கரம் ஓால்
வாழ்க்கை உருள்கிறது.

சமாதானத்தின்
வரலாவ எவிரார்த்து
பின்னால்
அவனும் அவளும்.

கனலாக நின்றாள்

அடக்கம் அணிகலனாய்
அன்னை யவள் இருந்தாள்
ஆ.... ஊ.... எனப் பலநாள்
அலறி அவள் தூடிக்க
அவளை அவன் அடித்தான்

கையெடுத்துக் கும்பிட்டாள்
காலில் விழுந்தமுதாள்
கைப்பிரம்பு ஓயும் வரை
கையோய வில்லை அவன்

தாயகம் 31, 1995.

வைக்கும் இடத்தில்தான்
உணை வைக்க வேண்டுமென
பல்லை நெரித்து
பயமுறுத்தல் பல செய்தான்.

விக்கி அழுதாள்
விதியோ வென நொந்தாள்
வேதனைகள் தீர வழி
வேற்றைலயோ
என்றிரந்தாள்.

காலை முதலிரவு வரை
கையோயா தவஞ்சைழத்தும்
கணக்கில் வரா உழைப்பின்
காரணத்தைக் கண்டறிந்தாள்.

தேனென்றும் மானென்றும்
தெய்வமென்றும் போற்றுவது
பொய்யுரைகள் வெங்றுப்
புகழுரைகளை அறிந்தாள்.

பொற்றாலியோடு
ழுனாபரணமெல்லாம்
தைக்கின்ற முள்ளுத்
தனையாக எண்ணி நின்றாள்.

அம்ரா பட்ட அடி
அவளாச்சி பட்ட உதை
அண்ணா ஏயர் பெண்கள்
பா டுவாரு ஏவலாங்கள்
எல்லாமே அவள் கண்முன்
நிழலாட
ஏனுட்தாய் என்னையென
எழுந்து தலை நிமிரந்தாள்
கைப்பிரம்பைப் பற்றி
கனலாக அவள் நின்றாள்.

'ஏவாநாமின் சவுருஷன்'.

எல்லாமே இலவசம்

எல்லோருக்கும் கல்வி
இலவசம் தான்
கற்பித்தல் மட்டுமல்ல
கற்பதற்கு புத்தகமும்
களைக்காமல் உண்பதற்கு
உலர் உணர்வும்
எடுப்பாக உடுத்துவர
சீருடையும்
எல்லாமே இலவசமாய்
தருவோம் நாம்.

படியங்கள்
 பாடத்திட்டங்கள்
 தந்துள்ளோம்
 அதையீறி
 ஏன்? எதற்கு? எப்படி?
 என்று நீர்
 நீணும் மனித துயர்களுக்கு
 வினாவெழுப்பி
 விடைகாண முயலாதீர்.

கண்டாலும்
 கூடி இணைந்தொன்றாய்
 போராட முனையாதீர்
 முனைந்தீரேல்
 சாதி, இன, மதம் - நாம்
 பார்ப்பதில்லை
 சூரிய கந்தவில்
 கண்டிருப்பீர்
 எலும்புகளில் வேறுபாடு
 எமக்கு இல்லை.

பாடத்தை மாறி
 படிக்க முனைந்தீரேல்
 பாடசாலை யோவிலென்றும்
 பாராப்பசம்
 நாம் பார்க்கோம்
 சூல்நூலாப் போட்டு
 கொழுத்தித் தகர்த்திடுவோம்
 கொன்றிடுவோம் உம்மை
 கொடுமிருட்டில் தள்ளிடுவோம்.

தாயகம் 1994.

சீங்கள் மாணவர்களின் எலும்புக்கூடுகள்
 தோண்டி எடுக்கப்பட்ட இடம்.

புராக்களின் வருகை

கழுகுகள்
 வானத்தில்
 வட்டமிட்டாலும்
 வெள்ளைப்புராக்களுக்கு
 பச்சைக் கம்பளம்
 விரித்தது எனது மன்.

இரண்டு தசாப்தங்கள்
 எனது உறவுகளின்
 இரத்தத்தால் சிவந்த
 மண்மேடுகளில்
 மீண்டும் பச்சைப்பின்
 துளிர்ப்புக்கள்.

கற்குவியலாக்கப்பட்ட
எனது நகரத்தையும்
கற்பழிக்கப்பட்ட
எனது சிராமங்களின்
வனப்பையும்
மீட்டெட்டுக்க ஆவல்.
இழங்க, முடிப ஈத
எனது மண்ணின்
உரிமையுடன்தான்.

வெண்புறாக்கள்
முன்பும் வந்தன
தலை காட்டி
அழிந்தன.

இன்றும்
எமது தசைகளிலும்
இரத்தத்திலும்
குறிவைத்தபடி
கழுகுகள்
வானத்தில்
வட்டமிடுகின்றன...

வெண்புறாக்களுக்கு
பச்சைக் கால் என்றும்
விரித்தால் போதுமா?

தாயகம் 44

ஏறைகள் வயிற்றில் அடி

தம் உழைப்பில்
தாழன்னும் மக்களுக்கு
தருவதற்கு உங்களிடம்
ஏதும் உண்டா?

உழைக்கின்ற மக்களுக்கு
உங்களைப் போல்
உல்லாசம் உப்பரிகை
எதுவும் வேண்டாம்.

சோற்றுக்கவர் உழைக்க
சுதந்திரமாய் விட்டுவிட்டு
நிறுத்துங்கள்
உங்கள் நிவாரணத்தை.

நேர்றுவரை
இவைகளையா
நம்பி வாழ்ந்தார்.

தீராத இனப்போனை
தொடக்கி வைத்து
ஹருராய் தெருத்தெருவாய்
அலைய வைத்தீர்.

தேடவைத்த
சிறு தேட்டம்
வீடு வாசல் எல்லாமே
தொலைத்தழித்தீர்.

ஹரரிசிக் கஞ்சியேனும்
குடித்துக் கொஞ்சம்
உரமாக இருந்தவரை
கூப்பனுக்கும் கோறா
அரிசிக்கும் பழக்கி வைத்தீர்.

திருவோட்டில்
உணவேந்தி
தின்றும் புத்தர்
பேரில்லா
அங்கு வாழ்வை
போதித்தாரே.

நீரோ
உலகெல்லாம்
காக்கிடி காக்கபெற்று
உயிர்க் கொலையை
போர் வெறியை
வளர்க்கின்றிரே.

நீஞும் கொடும்போனை
நிறுத்த முயலாமல்
ஏழைகள் வயிற்றில்
அடியென்று
எவர் சொன்னார்
ஐ.டி.எ.வ.(F) ஆ?

ஒரு தந்தையின் நினைவு

பேருக்கு
குலம் விளங்க
பெற்ற ஒரு மகனாக
நாம் நினைக்க
நீயோ
ஹருக்கு
விளக்காக
எரிந்தணைந்தாய்.

ஓன்றிகள்
எரிந்தவிந்த
செந்தீயின்
சவாலைகளை
எவர் அறிவார்.

விரிந்த உன்
உள்ளத்தின்
வெளிப்பரப்பை
எவர்
அளந்தார்.

சுயநலத்தின்
சாக்காடாய்
சுழலும்
இவ்வுலகத்தில்
மனிதத்தை
தேடுபவன்
மரணிப்பதில்லையாடா.

தாயம் 1998.

தாயம் 3 - மூ. 1998.

அநிகாரக் கனவுகள்

பூட்டனார் காலத்தில்
புதுவெரம்
கைப்பிடியில்
பதித்து வைத்து
பாட்டனார் கைக்கு
பரம்பரையாய்
வந்த
பழும் பொல்லு.

அடையாளம் மட்டும்
இன்னும் அகலாமல்
பொன்னாலிட்ட டூண்
ஜம்பொன்னாலாகி
அப்புவின் கையில்
அழகாய் ஒளிர்கிறது.

அதை நீட்டி
செய்த அநிகாரம்
கதை கதையாய்
ஆச்சியின் வாயில்
இன்னும்
அடிக்கடி வருகிறது.

கேட்கும் மனிதர்
தரமறிந்து
கூச்சத்தானும்
பல கதைகள்.

பூட்டன் போல்
முகமுடைய
கடைசிப் பேரன்
பழங்காலம்
மீட்பாணன்று
வெஞ்சும்பாவு
ஆச்சிக்கும்
அவர் தமக்கும்.

அழிக்கங்களால்
ாடபட்டு
மிதிபட்டு
முகமிழந்த
முத்த பேரன்
அநிகாரத்தை
கட்டவிழ்த்ததில்

அவர்களது
பரம்பரையின்
நிரவாணம்
நிழலாய்
அவன் முன்
நீள்கிறது.

தயாரம் 1998.

உம் கரத்தை சேர்ப்பீரா?

போதுமை
மணம் பறப்பி
பூத்து மலருமென
காத்திருந்த
ஒரு மொட்டு
இதாற் விரித்து
கருகியலே...

மணியதாஸ்
எம் உளங்கவர்ந்த
இள முகையே

பேரினத்து
புயல் வரவால்
பட்டழிந்த
மொட்டுகளுள்
நீயும்
ஒன்றாய் ஆனாயா?

நேர் விளைவு
கண்டீ
நெஞ்சயரும் நாம்
பக்க விளைவுகளை
பார்க்கும்
உளம் பெறுவோமா?

பஞ்சம் போர்
பினிகள்
பிஞ்ச மழலைகளை
பேரிய
மானுடத்தை
வாட்டி வதைத்து
வேரருக்கும்
கோரத்துனம்
கண்டும் நாம்

இவை
குழிதோண்டி
புதைப்பதற்கு
கொதித்தெழுதல்
எப்போது?

இவர் நினைவாய்
போதுமையுயர்
பண்பாடு
பூக்கும்
பசுமைப் பூங்காவாய்

இப்புலியை
ஆக்கும் பணிக்கு
சிறிதேனும்
ஊக்கம் கொடுக்க
உம் கரத்தை
சேர்ப்பீரா?

சிறுவரும் சமூகச் சுழற்சி 1994

வேதம் புதிது

பெரு மண்ணின்
துப்பாக் அமாருப் * போராளியே
உனது தேசத்து மண்ணை
அங்கியர்க்கு
தாரைவார்த்து
உன் தோழர்களை
வதை முகாம்களில்
வைத்து வாட்டும்
கொடிய அரசின்
மந்திரிக்கு எதிராக
நீடிய தூப்பாக்கியின் குறியை
நீ ஏன் தளர்த்திக் கொண்டாய்.

நாற்றி ஒரு நாள்
உறவின் நூலிழைகளினால்
உன் எதிரியின்
இதயத்திலும்
மனித நேயத்தின்
உருவுச் சாயலை
பின்னிவிட எண்ணினாயா?

மரணத்தின் விளிம்பில்
நீ நின்ற போதும்
உனது துப்பாக்கியை
மௌனமாக்கி
மனச்சா' சினைக் கூட
சந்தூரில் விற்குமுணையும்
இவ் உ லகத்தூக்காக
ந் உகுத்த
கண்ணிர்த் துளிகள்
உனது துப்பாக்கியை
மட்டுமா
ஸரமாக்கியது.

நீ வடித்த கண்ணீரால்
மனிதம் துளிர்த்தது.
உலக மாந்தும்
தனது மனச்சாட்சியில்

பாடந்திருந்த தூசுகளை
ஒரு முறை
கழுவத் தூடித்தது.

திருச்சபையின்
சங்கீதம் கூட
உங்களது உயிர்களுக்கு
உலைவைத்த
உலுத்தர்களின்
காதுகளை
உருக்கவில்லை.

ஒடுக்கப்படும் மக்கள்
விழிக்கும் வரை
அவர்களுக்கு
குழிபறிக்கும்
ஆசிக்க வாதிகள்
அசுகாய சூர்கள் தான்.

உலகெங்கும்
மனிதர்ஷவத்தை
குழிதோண்டிப் புதைப்பதில்
கைதேர்ந்தவர்களும்
கூடி இருந்தல்லவா
உங்களுக்கு குழிபறித்தார்கள்.

இரத்த நெடில் வீசும்
இவர்களது
அறிவுச் சுரங்கங்களில்
இருந்தல்ல
உங்களது
இதயச் சுரங்கங்களிலிருந்து
இம்மனுக்குலம்
அகழ்ந்து கற்க வேண்டிய
வேதங்கள் புதிது.

தயார்ம் 1997.

பெரு நாட்டின் ‘ஒளிரும் பாதை’ என்னும்
மக்கள் விடுதலைப் படை.

அமைதி நிலை மலர்

கார் மேகம் இருள் கவித்தால்
 ஏருழவர் உளம் பூப்பர்
 செந்நிர் மழை சொரிந்து
 உடல்கள் சாய்ந்து
 எண்ணிலா உயிர் பிரிந்து
 கண்ணிரும் கலந்தோடும்
 போர் மேகம் கண்டு
 எவர் இங்கு பூரிப்பர்.

கொலைக்கும்னாம்பு
 மக்கள்து வாழ்க்கை ஆக்கும்
 கொடும் போரை
 இம் மன்னில் நிறுத்த வேண்டும்
 அரசியல் தீவுதனை
 முன்னெடுத்து
 அமைதி நிலை மலர்வதற்கு
 முயல வேண்டும்.

உனக்குள்
 ஒரு தீயை வளர்
உனது சிந்தனையை
 ஒடுக்கிச் சிறைப்படுத்தும்
 முட்டதனங்களுக்கு
 முதல்
 தீயை முட்டு

உ ஈழு
 பெட்டுச் சுறுவின்
 வெள்ளூர்களை
 நிமிர்த்து

 நோவரினும்
 உனதறிவை
 அதில் தேய்த்து
 நேராக்கு.

அறியாமை
 விலங்கொடிக்க
 படி.

உலகில்
 அடிமைத்தனங்களை
 உடைத்தெறிய
 அதுவே
 நீ வைக்கும்
 முதல் அடி.

நினைப்பு '93'

பத்து ஆண்டுகள் தொடரும் இப்போரிலே
எத்தனை ஆயிரம் இன்னுபிர் போயின
பனிப்புகாரென மறைந்து போனவர்
நினைப்பு மட்டுமே நெஞ்சில் இருக்குது.

இனித் துயரிலா இனிய நாளிலே
எமைப் பிரிந்தவர் யாவரும் கூடியே
மகிழ்ச்சி கீதங்கள் பாடி ஆட்ட
மனத்திலே எழும் ஆவல்கள் தீருமா?

இடிந்தழிந்த நம் நகர் கிராமங்கள்
எழுந்து பொலிவான் என்று நிமிர்ந்திடும்
இருளைத் துளாவிடும் எழுது கண்களில்
ஒளிவிடும் தாரகை என்று தெரிந்திடும்.

தீரும் துயரெனக் காலங்கள் நீஞ்து
தொடரும் போரிலே சாவுகள் கூடுது
தீரவில்லாது போரினால் அமைதியை
திணிக்க முயன்றிடில் தோல்வியே நிச்சயம்.

இந்த மண்ணிலே எங்கள் உரிமையை
இன்னும் ஏன் இவர் ஏற்க மறுக்கிறார்
எத்தனை ஆயிரம் இழுந்தும் இச்சந்ததி
உரிமை இழுந்தொரு வாழ்வினை ஏற்குமா?

துயகம் 1993.

ஏஞ் கியாள் வா ஜுகந்தும்...

நினை டா.
வாணிபிலிருந்து
நி வாஸர்ஜி காபுதும்
கிடைத்துவு
வாசித்தேன்.

வீட்டைப் பார்க்கும்படி
கேட்டிருந்தாய்
மிதி வெடியின்
அச்சத்தால்
அந்தப் பகுதிக்குள்
எவரும் செல்லவில்லை
என்றுதான்
எண்ணி இருந்தேன்.

உண்மையைச் சொன்னால்
உன் கடிதம் கிடைக்கும் வரை
கிட்டச் செல்ல அஞ்சி
எட்டத்தில் நின்றே
உன் வீட்டைப் பார்த்தேன்.

தரைமட்டமானதுடன்
ஒப்பிடும்போது
நீ அதிர்த்தாலின்
வெஷல் வீச்சில்
ஒருபக்க ஓடுகளும்
சுவரும்தான்
எடுப்படிருந்தன.

விட்டில்தான்
நீ விட்டுச் சென்ற
தளபாடம் தொட்டு
தட்டு முட்டு
எதுவும் இல்லை.

மிதிவெடிக்கும்
அஞ்சாமல்
துணிவோடு
துடைத்து
எடுத்துள்ளார்கள்.

சாமி அறைக்குள்
முருகன் பிள்ளையார்
இலக்குமி சரஸ்வதி
படங்கள் மட்டும்
அப்படியே
முழித்தபடி உள்ளன
அற்புதம்தான்.

அலுமாரியை எடுத்தவர்கள்
புத்தகங்களை
அப்படியே
விட்டுவிட்டார்கள்.
மழையில் நன்றாகவை
நிறம் மாறிப்போடுள்ளன.
இனி என்ன
புதிய அலுமாரியுடன்
புத்தகங்களையும்
புதிதாக வாங்கி
அடுக்க வேண்டியதுதான்.

நீ மேசை மீது வைத்து
அழகு பார்த்த
உழைப்பாளர் சிலை மட்டும்
பக்கத்து வீட்டு
பங்கருக்கருகில்
எப்படி வந்ததோ
எடுத்து வைத்துள்ளேன்.
எனக்கு என்னமோ
நடைமுறையில்
பொருள் முதல் வாதமீ
சரியென்றுபடுகிறது.

விரைவில் வர
வாழி டார்
இல்லாலபேயே
எஞ்சிப் பாரா
ஒடுக்களையும்
இல்லாமல் போகும்.

கடைசித் தோணியில்
கால் வைத்து ஏறியதால்
கம்பி வேலிகளுக்கு
அப்பால் நீ
இப்பால் நான்
துண்பம்தான்
அழுது என்ன?

உன் கடைசி மகள்
சுதந்திரியின்
கள்ளுமில்லா
சிரிப்பொலியை
என் காநில்
கேட்பதற்கு
ஏதாஞ் செய்.

தயங்க 1997.

வெளிப்பு

இன்னும் என் இருட்டு?

ஏத்தனை
குரியன்
வந்து போயும்
மனித மனங்களில்
இன்னும் என்
இத்தனை இருட்டு.

கல்விக் கோவிலின்
கற்பகக் கிரகமே
வெள்ளைக் கமலமாய்
விரிந்திருக்க
மூலமந்திரத்தை
முற்றாக
மறந்து நாம்
காக்ககாகவே
பூசனை செய்கிறோம்.

கூணை நிமிர்த்தி
குறைவிலாது
உலகில்
மனிதர் வாழ்தல்
வெறும்
கவிஞர் கனவா?

நீண்டு வளர்ந்தும்
சுருண்டு கிடக்கும்
நிமிர்த்த முடியாத
நாய்வாலா
நம் சமூகம்
இருளை அகற்ற
எமக்கு
ஏது வழி?

கொல்லையில் குப்பை மேட்டில்
கொழுத்திய நெருப்பில் வெந்தும்
கோடுகளாய் நிலம் வெடித்தும்
என் வீட்டு எல்லையிலே
நட்டு வைத்த கறிமுருங்கை
பட்டுவிடும் என்றெண்ணி
பார்த்திருந்தேன்.

மாரி வரவில்லை
மழை இடையில் பெய்யவில்லை
ஓயாது உழைக்கின்ற
உழைப்பாளர் காங்களைப்போல்
வேரை எங்கோ நீட்டி
விரிந்த நிலப்பரப்பில்
ஈரத்தை தேடி உயிர்ப்படைந்து
பச்சை இலை தளிர்த்து
பூ மலர்ந்து பிஞ்சாகி
காய்காயாய் தொங்குவது
கண்டு களிப்படைந்தேன்.

என் ஊரும் என் மண்ணும்
என் உற்றும் என் சுற்றும்
எமது மக்கள் எல்லோரும்
நீணம் நெடும் போரில்
பட்டறியும் பாடங்கள்
பதித்து நெஞ்சில்
பொன்னுக்கும் பொருளுக்கும்
புகழுரைக்கும் விலைபோகா
உள்ளுரங்கள் பெற்று
உயிர்ப்படைவர்.

காய்ந்த கடுமண்ணில்
காய்க்கின்ற கனி இனிக்கும்
கடும் உழைப்பில் சிவந்தநிலம்
பசுமை பூக்கும்
மண்ணுக்குள் நீரைப்போல்
எமது மக்கள் மனங்களிலே
மறைந்திருக்கும் மானுடமும்
ஊற்றெடுக்கும்
எங்கும் பொது உரிமை
பூக்கின்ற வாழ்வுவர்
மண்டும் வருமோர் வெளிப்பு.

தயக்க 1979.

தயக்க 2001.

தனிகாசலம் கவிதைகளின் உயிரோட்டத்தினை அவருடைய எழுத்துக்களிலுமாகக் காணப்பேதே சரியான வழிமுறை ஆகும். 1975 தொடக்கம் மிக அண்மைக்காலம் வரையிலான காலம்பகுதியினைத் தழுவி நிற்கும் இந்த ஆக்கங்களில் ஊரூவி நிற்கும் பண்புகளிற் பிரதானமானவை பின்வருமாறு -

- (அ) காலப் பெயர்ச்சியினது ஒட்டங்களின் சுவடுகளைப் பதிவு செய்திருத்தல்,
- (ஆ) மக்களின், குறிப்பாக உழைக்கும் மக்களின் நலன் பற்றிய ஊன்றிய அவதாரிப்பு,
- (இ) உடனியற் குழலின் இன்ப துங்பங்கள் மீதான அக்கறை,
- (ஈ) ஒடுக்கலுக்கும் சுரண்டலுக்கும் உள்ளாகி உழலும் மாந்தர்கள் யாவரும் ஒருங்கு திரளக்கூடியவர்கள், திரட்டப்பட வேண்டியவர்கள் என்னும் எண்ணைத் தூணிவு,
- (ஊ) மேலாகுக்க அடாத்துகளுக்கு எதிரான விழிப்பினைத் தூண்டும் தனியாத ஆவல்,
- (எ) மாறுபட்டும் வேறுபட்டும் கொடர்ந்தியங்கும் உலக வாலாறு பற்றிய தெரிந்துளர்வு,

தனிகர், தம்மைச் சூழவுள்ள மக்கள் திரஞ்சுன் கலந்து குலாவி உலாவி வரும் பழக்கமுள்ள, நெடுஞ்செழுக்கும் கூரிய பார்வையும் கொண்ட படைப்பாளி. அதனாலே தான், ஒடுக்கல் - சுரண்டல் என்பவற்றின் புதுப்புது மாறுவேடங்களையும் மாய வடிவங்களையும் இனங்கண்டு காட்டும் திறனை அவரிடம் நாம் பார்க்கிறோம்.

- முருங்கயன் -

ISBN 955-8637-11-4

அச்சுப்பதிப்பு : கலைஞர் அச்சுக்கம், 207, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு, கொழும்பு-13